

ת"פ 58320/11/21 - מדינת ישראל נגד עיצאם הנייה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 58320-11-21 מדינת ישראל נ' הנייה
תיק חיצוני: 95216/2019

בפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשם **עיצאם הנייה**

החלטה
רקע:

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של ריבוי נישואין, בניגוד לסעיף 176 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

לפי עובדות כתב האישום, הנאשם אזרח ישראל ונשוי משנת 15.11.1996 לגב' מזל הנייה. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך עובר ליום 5.7.2017, הכיר הנאשם את גב' פדוה אלחמאסה (להלן - האישה השנייה) וביקש את ידה מהוריה, אשר הסכימו לכך.

ביום 5.7.2017 נישאו הנאשם והאישה השנייה ברשות הפלסטינית בהתאם לדין השרעי, וזאת על אף שהנאשם היה נשוי באותה עת לאישה הראשונה. במסגרת חוזה הנישואין סוכמו סכומים למוהר דחוי ולמוהר מיידי.

לאחר האמור, ביום 14.11.2017 ובהתאם לבקשת הנאשם והאישה השנייה אשרר בית הדין השרעי בבאר שבע את הנישואין, בדיון שהתקיים בנוכחותם.

הבקשה:

2. ביום 18.10.22 הועלו מטעם הנאשם טענות מקדמיות בכתב בעטיין נתבקש ביטול כתב האישום.

נטען, כי המאשימה חרגה מהנחיותיה בהעמדה לדין של הנאשם.

נטען, כי החקירה והגשת כתב האישום במקרה זה נעשו בניגוד לסעיף 3 להנחיה 14.12 של פרקליט המדינה הקובע, כי "לא תפתח חקירה בעקבות צו של בית דין דתי אלא לאחר קבלת אישור המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פלייליים) או מי שהוסמך על ידו לטפל בנושא".

עמוד 1

נטען, כי החלטת בית הדין השרעי (נספחים ב' ו-ג' לבקשה) המורה למזכיר בית הדין להעביר את פסק הדין של בית הדין השרעי לידי היועץ המשפטי לממשלה הינה בבחינת צו כמשמעותו בסעיף 3 להנחיה.

משלא התקבל אישור מוקדם של היועץ המשפטי לממשלה בעקבות אותו צו, דין כתב האישום להתבטל בהתאם לסעיפים 3 ו-7 להנחיה.

נטען, בנוסף, כי אין באמור בסעיף 16 להנחיית היועמ"ש מספר 4.1112 בעניין עבירות ריבוי נישואין, כדי לפטור את המאשימה מחובתה לקבל אישור ספציפי כמתחייב מסעיף 3 להנחיה. נטען, כי ההנחיה מספר 4.1112 בעניין ריבוי נישואין הינה הנחייה כללית, בעניין סוג מסוים של עבירות, אך אין בה כדי לבטל הנחיות כלליות אחרות כדוגמת הנחייה מספר 14.12 שעניינה הסדרת טיפול בחקירה שנפתחה בעקבות צו של בית דין.

כן צוין בבקשה, כי אף שטענה דומה קודמת נדחתה על ידי בית המשפט במסגרת ת"פ 62911-08-21 **מדינת ישראל נ' אבו קרינאת**, הטענה מועלית גם במסגרת תיק זה שכן באותה החלטה נכתב כי מספרה של הנחיית היועץ המשפטי לממשלה היא 14.21 ולא 14.12.

3. בתגובתה מיום 22.11.22 המאשימה עותרת לדחיית הבקשה.

נטען, כי אין רלוונטיות להנחיית פרקליט המדינה 14.12 שכן ההחלטה על פתיחה בחקירה או העמדה לדין אינה של בית הדין הדתי, אלא שכחלק מהמאמץ הכולל למלחמה בתופעת ריבוי הנישואין, בית הדין השרעי העביר מידע לרשויות בדבר חשד לביצוע עבירה.

נטען, כי פתיחה בחקירה והעמדה לדין בעבירת ריבוי נישואין מוסדרת בהנחיה 4.1112 של היועץ המשפטי לממשלה, אשר קובעת בצורה חד משמעית בסעיף 16: "**לפיכך, ככלל, אם נמצאה תשתית ראייתית מספקת לעבירת ריבוי נישואין, יוגש כתב אישום בעבירה זו**".

אשר על כן, החלטת בית הדין השרעי אינה בבחינת צו המצריך אישור מיוחד להעמדה לדין ומכל מקום המדובר בהנחיה פנימית. בנוסף, יש לדחות את הטענה מן הטעמים שנכתבו בהחלטה בעניין **אבו קרינאת** הנ"ל, שכן ההנחיה הרלוונטית לכתב האישום בעניינו היא הנחיית היועץ המשפטי לממשלה.

4. במסגרת תשובה לתגובת המאשימה מיום 24.11.22 חזרה ההגנה על טענותיה. לדעת ההגנה, הרציונל העומד בבסיס ההנחיה לפיה נחוץ אישור בטרם תיפתח חקירה או יוגש כתב האישום בהתאם לצו של בית הדין הוא הרגישות שבמתיחת ביקורת על החלטותיו של בית הדין. משכך, לדעת ההגנה, יש לפעול בהתאם להנחיה מספר 14.12. כן הודגש, כי טיעון המאשימה ולפיו הפרת הנחיה פנימית אינה מקימה סעד לנאשם דינה להידחות.

דין והכרעה:

5. לאחר עיון בטענות הצדדים המסקנה המתחייבת היא, כי דין הבקשה להידחות.

בדומה להחלטה שניתנה במסגרת ת"פ 62911-08-21 **מדינת ישראל נ' אבו קרינאת** ההנחיה הרלוונטית לעניינו היא הנחייה 4.1112 של היועץ המשפטי לממשלה. המדובר בהנחייה ספציפית העוסקת באכיפת העבירה של ריבוי נישואין, בהתאם למדיניות העדכנית והנוהגת אצל רשויות האכיפה. ההנחיה מתווה את שיקול הדעת של הרשויות בחקירה ובהעמדה לדין בעבירה זו ויש לדחות את הטענה כי נחוץ, בנוסף לכך, גם אישור מיוחד לפי הנחיה 14.12 של פרקליט המדינה.

למעלה מן הצורך, איפוא, בחנתי גם את טענת ההגנה כי החלטת בית הדין השרעי להעביר את פסק הדין שנתן **באישור** הנישואין לעיון הרשויות היא "צו" לעניין הנחיית פרקליט המדינה. דין הטענה להידחות. לא מדובר במקרה זה בהחלטה של בית הדין השרעי בדבר פתיחה בחקירה ולכן לא מתקיים התנאי המקדמי בהוראה. החקירה הלא נפתחה בעקבות הצו אלא בעקבות הנחיה מנהלית של הרשות המוסמכת, לאחר שפסק הדין של בית הדין השרעי הובא לעיון הרשות.

6. ויודגש, על פי האמור בכתב האישום, המבוסס על הוראת הדין הקיים, הנישואין השניים לא השתכללו על ידי בית הדין השרעי, אלא שבית הדין השרעי **אישור**, לבקשת הצדדים, נישואין שכבר היו תקפים עוד קודם לכן. משכך, על פי התיזה שבכתב האישום, העבירה לא השתכללה במעשה בית הדין השרעי בבאר-שבע, אלא עוד קודם לכן. על כן, הרציונל הנטען על ידי ההגנה, כאילו קיימת רגישות מיוחדת בביקורת על החלטות בית הדין, אינו רלוונטי למקרה זה.

סוף דבר

7. סוף דבר, לא הונחה תשתית עובדתית או משפטית המקימה טענה מקדמית לנאשם, ודאי לא טענה המצדיקה את ביטול כתב האישום. משכך, הבקשה נדחית.

תיק זה קבוע לשמיעת ראיות וניתנו הוראות לזימון עדים והגשת מסמכים. במועד הקבוע, יתקיים דיון נוסף לפי סעיף 144 בחסד"פ, במסגרת איחוד התיקים. ההגנה תהיה ערוכה למסירת מענה מפורט לכתב האישום ולדיון שנועד להבהרת הנושאים האמיתיים שבמחלוקת בין הצדדים. בהתאם לכך, בית המשפט יידרש להחלטות דיוניות נוספות.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ג' כסלו תשפ"ג, 27 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.